

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 33/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. D. (1)	Występek z art. 157 § 1 KK polegający na tym, że w dniu 9 grudnia 2021 r. w B., woj. (...), przed blokiem (...) na os. (...), uderzył pięścią w twarz M. W., w wyniku czego doznał on uszkodzenia ciała w postaci złamania podstawy lewego wyrostka	

		kłyckiowego oraz trzonu żuchwy okolicy 35/35, czym spowodował u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządu ciała trwającego powyżej dni 7	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Pokrzywdzony M. W. pozostaje formalnie w związku małżeńskim z P. W.. Małżonkowie są obecnie w separacji. P. W. wspólnie z dziećmi zamieszkuje w B. na osiedlu (...) na piątym piętrze. W tej samej klatce w mieszkaniu nr (...) na parterze zamieszkuje siostra P. W. A. S. wraz z rodziną, m.in. dziećmi Ż. i J. D. (1). Pokrzywdzony przyjeżdża do P. W., aby odwiedzać dzieci zgodnie z postanowieniem Sądu.	zeznania P. W.	114	
zeznania A. S.	19, 112 - 113		
zeznania Ż. D.	111		
zeznania M. W.	67 - 69		
wyjaśnienia J. D. (1)	39 - 40, 67		
W dniu 09 grudnia 2021 roku około godziny 16.00 pokrzywdzony ponownie przyjechał do miejsca zamieszkania żony, aby zobaczyć się z dziećmi. P. W. czekała już na niego przed wejściem do	zeznania P. W.	114	

klatki schodowej budynku, aby oświadczyć mu, iż nie wyraża zgody na widzenie, bowiem dzieci boją się M. W.. Pomiędzy małżonkami doszło do kilkuminutowej wymiany zdań, podczas której obie strony używały wobec siebie wulgaryzmów i wyzwisk. Głównie mówiła P. W., a pokrzywdzony jedynie wtrącał pewne wypowiedzi. W tym czasie przed klatką schodową bloku znalazły się również A. S. i jej córka Ż..

M. W. nagrywał całe zdarzenie telefonem komórkowym, co obecne na miejscu zdarzenia kobiety uznały za prowokację z jego strony. W tym czasie oskarżony J. D. (1) przebywał w swoim mieszkaniu. Słyszając odgłosy awantury wyszedł z niego na klatkę schodową.

W pewnym momencie M. W. nazwał P. W. "zjebaną szmatą". Słyszając te słowa P. W. stwierdziła, że nie pozwoli się tak nazywać, podeszła do pokrzywdzonego i uderzyła go ręką w twarz. Gdy odwróciła się i chciała wrócić do mieszkania M. W. kopnął ją w pośladki, powodując jej osunięcie na stojącą w pobliżu Ż. D..

Widząc to J. D. (1) podbiegł do pokrzywdzonego pytając, co robi. Stał w jego bezpośredniej bliskości.

<p>M. W. na pytanie oskarżonego odpowiedział "gównu to cię obchodzi", wymachiwał rękoma i powiedział po adresem oskarżonego "no wyjeb, no wyjeb". Wówczas J. D. (1) uderzył go jeden raz pięścią w twarz. Na skutek uderzenia M. W. zamroczyło, zaś J. D. (1) odwrócił się i wszedł do swojego mieszkania. Pokrzywdzony na miejsce zdarzenia wezwał patrol Policji.</p>			
<p>zeznania A. S.</p>	<p>19, 112 - 113</p>		
<p>zeznania Ź. D.</p>	<p>111</p>		
<p>zeznania M. W.</p>	<p>67 - 69</p>		
<p>wyjaśnienia J. D. (1)</p>	<p>39 - 40, 67</p>		
<p>nagranie zdarzenia</p>	<p>109</p>		
<p>Na skutek zdarzenia pokrzywdzony M. W. doznał złamania dwuogniskowego żuchwy - złamania z przemieszczeniem trzonu żuchwy okolicy zębów 34 - 35 oraz złamania podstawy lewego wyrostka kłykciowego żuchwy z zaburzeniem pourazowym zgryzu połączonego z krwiakiem przedsiionka jamy ustnej okolicy zębów 34 - 36 i zaburzeniami czucia nerwu trójdzielnego (trzeciej gałęzi) po stronie lewej. Rokowania z leczenia wskazują, iż uszkodzenie nerwu</p>	<p>dokumentacja lekarska</p>	<p>5 - 6, 8 - 9, 21 - 36, 65</p>	

trójdzielnego może mieć charakter trwały. Nie stanowi ono jednak obrażenia ciała w rozumieniu art. 156 § 1 pkt. 2 kk, w szczególności nie powoduje trwałego zeszpecenia (blizny pooperacyjne traktować należy jako niską kategorię zeszpecenia lub zniekształcenia, nadto z upływem czasu ulegają one stopniowemu zanikaniu).			
obdukcja	7		
opinia sądowo - lekarska	93, 115 - 116		
Oskarżony J. D. (1) nie był dotychczas karany.	dane o karalności	41	
J. D. (1) jest zawodnikiem (...)w B.. Trenuje boks, występując w kategorii superciężkiej. Osiągał sukcesy w klasie juniorskiej i młodzieżowej na poziomie regionu i kraju. Reprezentował również Polskę na młodzieżowych Mistrzostwach Europy i Mistrzostwach Świata w boksie. W październiku 2021 roku zdobył brązowy medal Mistrzostw Polski seniorów w boksie. W klubie posiada opinię pozytywną, jest zdolnym, sumiennym i pracowitym zawodnikiem. Oceniany jest jako osoba skromna i opanowana, charakteryzująca się życzliwością wobec innych i spokojnym oraz	opinia o oskarżonym	122 - 123	

pogodnym sposobem życia.			
Zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sądowego oskarżony nie kwestionował swoje sprawstwa. Przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę i przeprosił pokrzywdzonego. Wyjaśnił, iż wyszedł z mieszkania słysząc awantury pomiędzy M. W., a swoją ciotką. Widząc, jak pokrzywdzony kopnął P. W. podbiegł do niego. Ponieważ M. W. wymachiwał rękoma, oskarżony odebrał to jako chęć uderzenia go, dlatego też sam zadał uderzenie. Po tym ciosie wrócił do swojego mieszkania.	wyjaśnienia J. D. (1)	39 - 40, 67	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	dokumentacja lekarska	niekwestionowana w toku postępowania.	
obdukcja	niekwestionowana w toku postępowania		
opinia sądowo - lekarska	Niekwestionowana w toku postępowania. Zupełna, fachowa i obiektywna. Sąd co prawda z urzędu powziął wątpliwość, co do kwestii, czy obrażeń pokrzywdzonego nie należałoby kwalifikować z art. 156 § 1 pkt 2 KK (w sensie istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała), jednakże wątpliwości te zostały rzeczowo i fachowo rozwiane przez biegłego w toku ustnej uzupełniającej opinii na rozprawie.		
nagranie zdarzenia	Niekwestionowane w toku postępowania przez strony.		
opinia o oskarżonym	Niekwestionowana w toku postępowania przez strony.		
dane o karalności	Dokument urzędowy, sporządzony przez organ do tego uprawniony, niekwestionowany w toku postępowania.		

zeznania P. W.

Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne. Są one spójne, logiczne i konsekwentne w toku postępowania. Nadto ich treść koresponduje z treścią zeznań A. S. oraz Ż. D. i wyjaśnieniami oskarżonego J. D. (1), a także w znacznej części z zeznaniami pokrzywdzonego M. W.. Jednakże najistotniejsze jest to, że zeznania świadka korespondują również obiektywnym, rzeczowym dowodem, jakim jest nagranie video przebiegu części zajścia (z punktu widzenia Sądu ubolewać jedynie należy, iż żaden z uczestników lub obserwatorów zajścia nie nagrał jego całości). Podkreślić należy, iż świadek nie ukrywała, że bezpośrednio przed zdarzeniem doszło pomiędzy nią, a pokrzywdzonym do kłótni i wymiany zdań, w rezultacie której ona spoliczkowała M. W., zaś ten kopnął ją w pośladki.

Pewne drobne rozbieżności pomiędzy depozycjami świadka, a zeznaniami pozostałych świadków i wyjaśnieniami oskarżonego Sąd kładzie na karb dynamiki zdarzenia oraz sytuacji stresowej związanej z jego zaistnieniem. Podobnie tłumaczyć należy również pewne - także drobne rozbieżności lub nieścisłości - pomiędzy

	<p>zeznaniami świadka złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego, a tymi złożonymi przed Sądem. Aczkolwiek w ocenie Sądu przyczyniła się temu również niestety niechlujność ze strony przedstawicieli Policji dokonujących czynności na etapie postępowania przygotowawczego, albowiem lektura zeznań P. W. (a także pozostałych świadków) w ocenie Sądu wskazuje, iż przesłuchanie miało charakter pobieżny, a przesłuchujący nie starał się zagłębić w szczegóły zajścia.</p>	
<p>zeznania A. S.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne. Są one spójne, logiczne i konsekwentne w toku postępowania. Nadto ich treść koresponduje z treścią zeznań P. W. oraz Ż. D. i wyjaśnieniami oskarżonego J. D. (1), a także w znacznej części z zeznaniami pokrzywdzonego M. W.. Jednakże najistotniejsze jest to, że zeznania świadka korespondują również obiektywnym, rzeczowym dowodem, jakim jest nagranie video przebiegu części zajścia (z punktu widzenia Sądu ubolewać jedynie należy, iż żaden z uczestników lub obserwatorów zajścia nie nagrał jego całości). Pewne drobne rozbieżności pomiędzy depozycjami świadka, a zeznaniami</p>	

pozostałych świadków i wyjaśnieniami oskarżonego Sąd kładzie na karb dynamiki zdarzenia oraz sytuacji stresowej związanej z jego zaistnieniem. Podobnie tłumaczyć należy również pewne - także drobne rozbieżności lub nieścisłości - pomiędzy zeznaniami świadka złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego, a tymi złożonymi przed Sądem. Aczkolwiek w ocenie Sądu przyczyniła się temu również niestety niechlujność ze strony przedstawicieli Policji dokonujących czynności na etapie postępowania przygotowawczego, albowiem lektura zeznań A. S. (a także pozostałych świadków) w ocenie Sądu wskazuje, iż przesłuchanie miało charakter pobieżny, a przesłuchujący nie starał się zagłębić w szczegóły zajścia.

zeznania Ż. D.

Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne. Są one spójne, logiczne i konsekwentne w toku postępowania. Nadto ich treść koresponduje z treścią zeznań A. S. oraz P. W. i wyjaśnieniami oskarżonego J. D. (1), a także w znacznej części z zeznaniami pokrzywdzonego M. W.. Jednakże najistotniejsze jest to, że zeznania świadka korespondują również obiektywnym,

rzeczym dowodem, jakim jest nagranie video przebiegu części zajścia (z punktu widzenia Sądu ubolewać jedynie należy, iż żaden z uczestników lub obserwatorów zajścia nie nagrał jego całości). Pewne drobne rozbieżności pomiędzy depozycjami świadka, a zeznaniami pozostałych świadków i wyjaśnieniami oskarżonego Sąd kładzie na karb dynamiki zdarzenia oraz sytuacji stresowej związanej z jego zaistnieniem. Podobnie tłumaczyć należy również pewne - także drobne rozbieżności lub nieścisłości - pomiędzy zeznaniami świadka złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego, a tymi złożonymi przed Sądem. Aczkolwiek w ocenie Sądu przyczyniła się temu również niestety niechlujność ze strony przedstawicieli Policji dokonujących czynności na etapie postępowania przygotowawczego, albowiem lektura zeznań Ż. D. (a także pozostałych świadków) w ocenie Sądu wskazuje, iż przesłuchanie miało charakter pobieżny, a przesłuchujący nie starał się zagłębić w szczegóły zajścia.

zeznania M. W.

Zeznania pokrzywdzonego Sąd również uznał za wiarygodne. Również i one są spójne i konsekwentne w toku postępowania.

Korespondują one także co do zasady z zeznaniami wskazanymi powyżej kobiet oraz wyjaśnieniami oskarżonego J. D. (1), a także treścią nagrania video ze zdarzenia, przedłożonego do akt sprawy. Zastrzeżenia Sądu budzi jedynie fakt, iż w swoich zeznaniach pokrzywdzony pomija pewne okoliczności, które w ogólnym rozrachunku mogą być dla niego niekorzystne. Chodzi tu o fakt, iż przez dłuższy czas nagrywał on wypowiedzi P. W. i swoją postawą oraz krótkimi wtrąceniami słownymi prowokował ją do dalszych wypowiedzi. W swoich zeznaniach pokrzywdzony pomija również fakt, iż kopnął w tyłek P. W. w pośladki oraz pomija fakt, iż bezpośrednio przed zajściem wymachiwał rękoma przed twarzą J. D. (1) i wypowiadał pod jego adresem kwestie, które mogły być przez tego ostatniego odebrane jako prowokacja słowna.

wyjaśnienia J. D. (1)

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznaje za w pełni wiarygodne. Oskarżony nie kwestionował swojego sprawstwa, w miarę szczegółowo opisał swoje zachowanie oraz przyczyny, dla których dopuścił się uderzenia w twarz pokrzywdzonego, a w konsekwencji spowodowania u niego

obrażeń ciała w postaci złamania żuchwy oraz następstw tego złamania. J. D. (1) wskazał, iż nie widział początkowej fazy zajścia, zaś z mieszkania wyszedł dopiero zwabiony odgłosami awantury, która miała miejsce przed klatką schodową. Wyjaśnienia oskarżonego w dalszej części korespondują z zeznaniami P. W., Ż. D. i A. S.. Sąd oczywiście zauważa, iż wszystkie trzy kobiety są osobami najbliższymi dla oskarżonego

(odpowiednio ciotka, siostra i matka), a co za tym idzie zainteresowanymi w rozstrzygnięciu na jego korzyść, jednakże wyjaśnienia oskarżonych i depozycje świadków korespondują również z obiektywnym dowodem w sprawie, jakim jest nagranie video zajścia.

Sąd za wiarygodne uznał wskazanie oskarżonego, iż bezpośrednią przyczyną jego reakcji był fakt, iż M. W. w trakcie zajścia kopnął jego ciotkę w pośladki. Fakt kopnięcia nie budzi wątpliwości, albowiem wynika nie tylko z zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego, ale został zarejestrowany na nagraniu video. Zrozumiałym zatem jest, iż oskarżony był w pełni uprawniony, aby stanąć w obronie zaatakowanej fizycznie kobiety. Nie oznacza to, iż Sąd

pochwala użycie siły fizycznej, co więcej w realiach przedmiotowej sprawy takie użycie siły w ocenie Sądu było zbędne, jednakże postawa pokrzywdzonego w pewien sposób usprawiedliwia moralnie zachowanie oskarżonego.

Sąd uznał także, iż bezpośrednio przed zadaniem uderzenia pokrzywdzony M. W. wymachiwał rękoma przed twarzą oskarżonego, co mogłoby przez tego ostatniego odczytane jako próba uderzenia go (co zresztą J. D. (1) konsekwentnie podnosił w toku postępowania). Co prawda akurat ta okoliczność nie została utrwalona na nagraniu (co jest zrozumiałym, albowiem nagranie w znacznej części wykonywał właśnie M. W., a co za tym idzie trudno zakładać, żeby nagrywał wówczas siebie, a nie pozostałe uczestniczące w zajściu osoby), jednakże wskazują na nią nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, ale również zgodne zeznania wszystkich trzech kobiet uczestniczących w zajściu. Co prawda okoliczności tej zaprzecza pokrzywdzony, jednakże jest to stanowisko odosobnione, poza tym Sąd uznaje, iż nie wykluczonym jest, że w ferworze zajścia M. W. nie zarejestrował, iż wykonywał ruchy

	<p>rękoma w pobliżu twarzy oskarżonego.</p> <p>Nie budzi natomiast wątpliwości, iż pokrzywdzony tuż przed uderzeniem wypowiadał kwestie ("no wyjeb, no wyjeb"), które mogą być uznane za słowne prowokowanie oskarżonego. Wynika to nie tylko z wyjaśnień oskarżonego i zeznań kobiet z jego rodziny, ale zostało także zarejestrowane na nagraniu zdarzenia.</p>		
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	J. D. (1)

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Istotą przestępstwa określonego w art. 157 § 1 KK jest takie spowodowanie naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, które trwało dłużej niż siedem dni. Spowodowanie tych skutków obejmuje każde zachowanie pozostające w związku przyczynowym i normatywnym ze skutkiem. Zachowanie to musi obiektywnie naruszać wynikającą z wiedzy i doświadczenia regułę postępowania z dobrem prawnym, jakim jest zdrowie człowieka. Okoliczność taka zachodzi w przedmiotowej sprawie. Oskarżony J. D. (1) uderzył M. W. pięścią w twarz. Skutkiem takiego zachowania były obrażenia w postaci złamań kości szczęki, które naruszyły czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia u pokrzywdzonego na okres czasu przekraczający 7 dni.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	1	J. D. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>W ocenie Sądu stopień winy oskarżonego oraz społeczna szkodliwość jego czynu nie są znaczne. J. D. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził żal z powodu zaistniałej sytuacji. Sam fakt prowadzenia przeciwko niemu postępowania w sprawie stanowiło dla niego dużą dolegliwość. Zachowanie oskarżonego w ocenie Sądu traktować należy jako wynik młodszej lekkomyślności i braku doświadczenia życiowego. Pamiętać bowiem należy, iż oskarżony w chwili zdarzenia ledwo co ukończył 19 rok życia. Również pamiętać należy, iż przedmiotowe zdarzenie jest następstwem awantury rodzinnej, z udziałem osób najbliższych oskarżonemu, w rezultacie której wobec ciotki oskarżonego pokrzywdzony zastosował siłę fizyczną w postaci kopnięcia w pośladki. Zachowanie oskarżonego zatem w pewnym stopniu usprawiedliwia chęć stanięcia w obronie</p>			

bliskiej mu osoby, która została zaatakowana przez osobę mającą przewagę fizyczną. Także w pewnym stopniu usprawiedliwia reakcję oskarżonego zachowanie M. W. tuż przed samym zadaniem ciosu. Pokrzywdzony bowiem w niekwestionowanej sytuacji stresowej dla oskarżonego, wymachiwał mu przez twarz rękoma i wypowiedział kwestie, które mogły sprowokować J. D. (2) do zadania uderzenia. W ocenie Sądu istnieją podstawy do przyjęcia, iż u oskarżonego zrodziło się przekonanie, iż również i on może zostać uderzony w twarz lub w inny sposób zaatakowany przez M. W..

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał, że w oparciu o art. 66 § 1 i § 2 kk oraz art. 67 § 1 kk zasadnym jest warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonej na okres próby 2 lat.

Oskarżony nie był dotychczas karany, obecnie prowadzi nienaganny tryb życia. Jest uczniem technikum, pozostaje na wyłącznym utrzymaniu rodziców. Cieszy się doskonałą opinią w klubie sportowym, w którym z powodzeniem trenuje boks, osiągając na tym polu spore sukcesy z medalami Mistrzostw Polski włącznie.

<p>Reprezentuje również Polskę na zawodach międzynarodowych.</p> <p>Okoliczności te pozwalają przyjąć, iż właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób jej życia uzasadniają przepuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania J. D. (1) będzie przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełni nowego przestępstwa. Warunkowe umorzenie postępowania na okres próby 2 lat pozwoli na należyłą kontrolę wobec niego.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. D. (1)	2	1	<p>Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego M. W. kwotę 3.000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia.</p> <p>Zdaniem Sądu konieczność uiszczenia kwoty we wskazanej wysokości spowoduje u oskarżonego realną dolegliwość związaną z popełnionym przestępstwem.</p> <p>Sąd oczywiście zauważył, iż pokrzywdzony domagał się tytułem zadośćuczynienia znacznie większej kwoty. Jednakże w ocenie Sądu było to żądanie nie mające uzasadnienia w realiach przedmiotowej sprawy. Pomijając już fakt, iż pokrzywdzony i jego pełnomocnik nie przedstawili żadnych dowodów, które uzasadniałyby żądanie odszkodowania/ zadośćuczynienia we wskazanej kwocie, to wskazać należy, iż sytuacja w przedmiotowej sprawie nie jest do końca jednoznaczna i z uwagi na prowokacyjne zachowanie pokrzywdzonego wysokość ewentualnego odszkodowania i zadośćuczynienia winna być miarkowana.</p>

			Dlatego też Sąd uznał, iż wystarczającym będzie orzeczenie kwoty wskazanej w wyroku, zaś ewentualne dochodzenie wyższej kwoty winno być przedmiotem osobnego postępowania o charakterze cywilno - prawnym.
1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. D. (1)	3	1	Na podstawie art. 627 kpk oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. W. poniesione przez niego wydatki z tytułu ustanowienia pełnomocnika w kwocie 4.920 złotych zgodnie z umową pomiędzy oskarżycielem posiłkowym, a jego pełnomocnikiem złożoną do akt sprawy.
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>4</p>	<p>O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty (por. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych tj. Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz kwotę 2.356,80 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą składały się koszty opinii biegłego, koszt uzyskania informacji z KRK, a także ryczałt za doręczenia w postępowaniu sądowym oraz przygotowawczym.</p>	
<p>1.Podpis</p>		